

Na tom našem díle
štyry koně bílé,
[: oře něma, oře
mé srdečko milé. :]

Oře něma, oře,
milá mu poháňá,
na každých úvraťoch
hubenky mu dává.

365. VODA PODIVNÁ

693.

Na tom našem dvoře, to je vo-da, Bo-že! Kdo se jí na-pi-je, zapomnět ne-mo-že.

Na tom našem dvoře
to je voda, Bože!
Kdo se jí napije,
zapomnět nemože.

Napil se jí, napil
šohajíček zrána,
nemohl zapomnět
do svatého Jána.

Do svatého Jána,
do svaté Trojice,
nemohl zapomnět
své švárné děvčice.

694. Jiné čtení

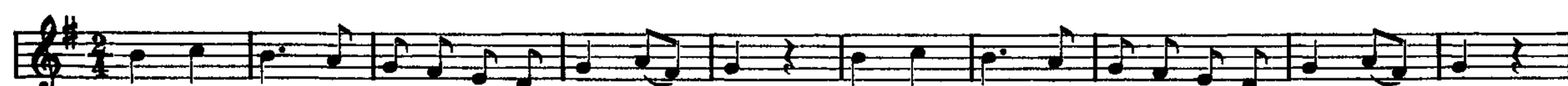
Na tom našem dvoře
je studýnka, Bože!
Kdo se z ní napije
odejít nemože.

Napil se z ní, napil
jeden šohajiček,
nemohl odejít
od našich děvčiček.

Od našich děvčiček,
ani od okýnka,
až ho provodila
ta jeho panenka.

695. Jiné čtení a pění

Zp. I. 19. II. 375

V ší-rém po-li sto-jí hruška ze-le-ná, pod tú hru-škú stu-de-nen-ka ka-men-ná.

Kdo tu vo-du pit bu-de, mla-dú že-nu mít bu-de, a tá že-na ni-kdá do-brá ne-bu-de.

V šírém poli stojí hruška zelená,
pod tú hruškú studenenka kamenná.
Kdo tu vodu pit bude,
mladú ženu mít bude,
a ta žena nikdá dobrá nebude.

696. Podobná

Z Juliánova od Brna

Na našem dvoře só tam dvě lo-že, a v nich vodička pro šo-ha-jí-čka, sto-de-ná, Bo-že!

Na našem dvoře só tam dvě lože
a v nich vodička pro šohajíčka,
stodená, Bože!

Napi se, milá, má roztomilá!
De se napiješ, nic nerozliješ,
bodeš žena má.

Já pit nebodo, dovi čich bodo,
z keré stodynke, jaké maménke
vodo pit bodo.